स्रेपवांति वान्यनिर्देशाइं तान्यपि सिव्यनीखन्दिनीविव त्सायम स्त्रचोरं चामे अभुजस्' विष्णुः । पीत्वीपवसेदित्यतु-हत्तः। पश्चिनी वृषभाक्राना खन्दिनी नित्यं प्रस्तवत्पयः-स्तना । अमेध्यभुजः मद्यादिभन्त गर्या लायाः । यमसूर्वतसः युग्म' प्रस्ता "इस्तात्या निन्दितं रासमञ्जयो वर्ज्जये-दिति" हारीतः। तत्राजाचीरं दशाहादर्शक् निषिद्धम् जर्द्ध तत् पेयं सर्ववचनसाम इस्रात् "गोव्रातं यक्त नो च्छिष्टं पदास्मृष्टञ्च कामतः । सन्धिन्यनिर्देशावत्सगोपयः परिवर्ज्ज-येत् याच । 'चिराणि यान्यभच्याणि तद्विकाराणने प्रनः सप्तराल इतं कुर्यादिखादि" या । "उष्ट्री चीरमारुषी-चीरपाने पुनरूपनयनं तप्तकच्क्रञ्चीत्या (दं गाता । "उद्रतस्ते हविस्यनिपन्याकमित्रप्रस्तीनि चात्तवीर्याणि गाम्भीयात्" गौत । उद्धास्त्रे हं चीरादि विखयनं प्रतमलं पिन्याकः खिलः मधितं तक्रादि आ तवीर्याणि ग्टहीत-साराणि ॥ आत्रवीर्यपद्ञ्चात्यन्तोज्जनम्ते चपरं मियत-पदं च खदनपायतकपरञ्ज। ''चित्रियसैंव दत्तस्थो वैथ्यः म्युट्रोऽथ या प्रनः।यः पिबेत् कपिलाचीरं न ततो-*उच्चोऽच्ल्यपुग्रः* कत्" आप०। "कापिचं यः पिवेच्छ्दो नरकेश विषच्यते''स्ट्रितः। सुक्ते त भातदोषविशेषजनक-तयाकानिचिद्येयान्युक्तानि तानि प्रायशः सामान्यतो (-मेयगब्दे २२६,२७, एडे उक्तानि । तत्र विशेषः कश्चित् ''वर्षाजले प्रदर्श्व ते गाङ्गेय इस सहस्वपर चणस्ता "वर्सान्यते सिक्यक्तेरे च सास्ट्रमिति विद्यात्तद्भोपादेय-मि सुतम् की उमूल पुरीषा ग्रह्मवको यप्रदूषितम् । त्रणपसी-लार शतं कालुषं विषसं युतम् योऽवगः हित वर्षासु पिवेदापि नवं जलम् । सवाह्याभ्यन्तराम् रोगान् प्राप्तुयात् चिप्रमेव त तल यत् सेवालपदा हणपद्भप्रस्तिभिरवच्छनं यशिस्त्रर्थि करणे-नौभिजुष्टं गन्धवस्पेरसोपस्टश्च तह्यापद्मिति विदात्। तस्य सार्थे रूपरसगन्ववीर्थ्यविषाकाः दोषाः षट् सम्भवन्ति । व्यापन्नं वर्क्कविचित्यं तीयं यदयनार्त्तवम् । दोषसञ्जननं हेन्रत-बाददीतान्तिन्तु तत्। "व्यापमं पश्चिनं यस्तु पिब-ती हाप्रसाधितम् । खययुं पार्ड्रोगञ्च त्वग्दोषमविपाक-वासकासप्रतिखायम्ब्रजगुज्मोदराणि च। चान्यान् वा विषमान् रोगान् प्राप्त्यात् चिप्रमेव चेति" नदीविशेषजलाय दोषकी सीनेनापेयता च तत्नोक्ता "पूर्व्वाशि-सकास्त न प्रयस्ते सुरूदकावादिति। सङ्ग्रप्रभवाः क्रव[ि] जनवन्ति, विन्ध्यप्रभवाः क्रवं मार्ग्छ्रोगञ्च, सलयः प्रसवाः क्षमीन्, सच्चेन्द्रप्रभवाः क्षीपदोदराणि, क्रिमवछा-

भवाः ऋद्रोगश्रवश्च गरोरोगश्चीपदगलगर्खान्, प्राच्धा-वन्याः व्यपरावन्याचार्यास्युपजनयन्ति, इति 'सामुद्रसदर्क विस्नं खनणं सर्खदोषक्षदिति । अनेकदोषमानूपं वार्थ-भिष्यन्दि गहितमिति"च। रोगभेदै भीतलजलसापेयताप्युक्ता, ''पार्श्वम्यू ने प्रतिम्याये, वातरोगे गनय है, आधाते स्तिमिते कोष्टे सदाः शुद्धे नवज्वरे। हिकायां स्त्रे हपीते च भीताम्बु परिवर्जी वेदिति"। तक्रखापेयता रोगभेदे तत्नोक्ता "तक्रं नैव चाते दद्याची व्यावा वे न दुर्बते । न मूच्छा भ्यमदा हेषु न रोगे रक्तपैत्तिके । शीतका छेऽग्निमान्द्येच कफी से व्याम-वेषु चेति'। द्रव्यान्तरसंयोगाद्येयता अपय्यशब्दे २ २ ६,२७, पृष्ठे दर्भिता । विशेषस्तेषः। "उण्लोदकानुपानन्तु स्ने हा-नामच ग्रस्तो, ऋते भन्नातक से हात् से हात्तीवरकात्तर्थातं रोगभेदेऽनुपाननिषधेन तल जनादीनामपेयता भक्त्रा तल्वैव दर्शिता । अनुपानगुणमभिघाय 'न प्रिवेच्छासका-सार्ती रोगे चाम्यूर्डजलुगे। चतोरस्तः प्रसेकी चयस्य चोप-इतः खरः। पीत्वाऽध्वभाष्याध्ययनगेयसमाद्य मीनयेत्। प्रदुष्यामाण्यं ति तस्य कर्छोर्राच स्थितः । मन्दारिनसाद-ऋह्यीदीनामयान् जनयेत् बर्ह्सति 'सुस्रते ॥ श्रीप्राल ति॰ विरोधे न ॰ त । पेशन त्वविरोधिमान्द्यसुक्ती श्रोपेहिकटा स्त्री अपेहि अपगच्य कट! इत्युच्यते यसां क्रियायाम् मयू०म० । कटमस्योधनकापगतिनिदेशद्रिया-विशेषे। एवं सयू॰ समासे। अपे (इहितीया, अपे इन प्रथमा, अपेहिबाणिजा अपेहिस्तागता एतेऽपि प्रब्हाः तत्त्रत्यस्वोधनकः गमनक्रियानिदेशे।

श्रीश्र न न० अभावे न०त० । १ पैशुन्याभावे न०व० ।

२ पैश्वन्यश्रन्ये ति० अपैशुन्यमप्रकार्ये न० तद्दिति ति •

श्रिपोगण्ड ति० अपैश न्यमप्रकार्ये न० तद्दिति ति •

श्रिपोगण्ड ति० अपैश नम्यमप्रकार्ये न० तद्दिति ति •

श्रिपोगण्ड ति० अपैश नम्यमप्रकार्ये व अने यदिति स्टिनेः स हि वैधनम्मेस त्याच्यः । २ चितभीरो सोऽपि हि कभैमाले त्याच्यः । अपित अगण्डः अभीर इति वा तस्य नम्या अभीरत्यात्त्यात्यम् । अपोजन्यमिव भिद्मगुक्तत्यात् गण्ड एकदेशोऽस्य । ३ तिविधिशुते मध्यभागे वनीनामेश तस्य तरङ्गकारत्यात् तथात्वम् । चप्रसि कमीण त्याच्यः गण्डः अपटुत्यात् पे गण्डः ग्रिशः न०त० । पोगग्रः पञ्चमादव्यादवीक् च द्यमाव्यत्तरस्थिते पञ्चाव्ये गात्। पोगण्डभिच्याभीरेव तथात्वात् । "वाण खाणो स्थात् वर्षात् पोगण्डचिति गब्द्यते" इति नारदोक्तपोगग्राष्टे